

Oogcontact

*Belevissen van een
beginnende vogelaar*

Bij de eerste vogel die we samen zagen, wist ik dat het goed zat. Een schitterende IJsvogel, op een schutting aan de overkant van de sloot. In breedbeeld op mijn netvlies, tien keer uitvergroot. Liefde op het eerste gezicht, letterlijk. Het was niet mijn eerste kijker. Dat was een zwarte Nikon, een klassieke porro met knik. Tijdens mijn eerste schreden op het vogelpad een prima maatje. Toen daar wat vocht in kroop, volgde een compactere Bushnell. Amerikaans jagersspul. Het is inmiddels mijn ex, maar ik heb er jarenlang heerlijk mee gevoegd, zonder me te storen aan de onscherpe randen, de langzame scherpstelling, de geringe helderheid, het kleine field of view en de regenboograndjes langs de kleurvlakken. Dat kwam pas toen ik mijn nieuwe liefde in handen had. Ergens is zo'n upgrade een valkuil. Als je niet weet dat het beter kan, mis je het ook niet.

Ik had dat voorjaar al wat lopen flirten met een ander. Hetzelfde type als waar ik later voor zou gaan, maar met een mindere vergroting. Dat schijnt rustiger beeld op te leveren, maar die rust heb ik zelf toch niet. Ik kon tien keer wel aan, dacht ik. Dat klopte. Die flirt had nog een raar staartje. Onbekend met de geleende kijker had ik de dioptrie-instelling op slot gedraaid. Dat dat kon, wist de eigenaar ook niet. Wel dat alle vogels ineens wazig waren. Bijna ging de flirt

retour richting Oostenrijk, tot ik de gebruiksaanwijzing nog eens goed las.

Een nieuwe kijker kan kapitalen kosten. Gelukkig heb ik geen moeite met tweedehands. Bij een online camerawinkel vond ik het vogelmaatje dat ik zocht. Vast ingeruild door een Swarovski NL Pure-koper. Bijkomend voordeel: twee weken retourrecht en een kassabon voor de garantie. Evengoed was het een duur ding. Maar voor een hobby die verder zo goed als gratis is, leek de uitgave me verantwoord. Daarbij zijn dit soort kijkers redelijk waardevast. Omdat ik graag wandel en vaak op de fiets zit, heb ik gekozen voor een kleiner model met een lensdiameter van 32 mm. Soms twijfel ik of ik niet voor 42 mm had moeten gaan, maar telkens als ik het gewicht daarvan voel ben ik weer blij met mijn tweeëndertiger. Drie jaar zijn mijn EL en ik nu een stel. En wat hebben we veel gezien! Na de IJsvogel volgden Nachtzwaluwen, Kleine Jagers, een Bladkoning en Harlekijneenden.

Vorige maand begon onze relatie scheurtjes te vertonen. In de groene kunststofbody van de kijker, welteverstaan. Best snel werd het contact minder en verloor ik mijn grip. Ik heb haar moeten wegsturen, via de camera-winkel naar Oostenrijk. Hopelijk is ze snel terug. En nu? Ik kijk weer vogels met mijn ex. Zoals dat gaat: een beetje behelpen, maar ook wel weer vertrouwd.

Groenling